

[Bertel Dahlgaard.]

der giver Nordens lande fordelene ved en fælles nordisk handelspolitik og et fælles stort hjemmemarked. Man må jo ikke glemme, at de skandinaviske lande, økonomisk og handelspolitisk set, er en stormagt med større udenrigsk omsætning end mange af de største lande. Men også med hensyn til disse bestræbelser for toldnedsættelse her i landet på de områder, jeg har nævnt, skulle vi jo gerne tage lidt praktisk på det og ikke blot teoretisk som det ærede medlem hr. Bjørner. Disse bestræbelser skulle gerne gå hånd i hånd med bestræbelser for til gengæld for nedsættelsen af disse toldsatser at opnå nedsættelse af tolden på vore produkter i andre lande. Det er jo det, der er formålet med de toldforhandlinger, vi deltager i i Ancey. Desværre er de andre lande ikke i praksis så imødekomende, som de er det i teorien, når de proklamerer deres længsel efter større handelsfrihed — og her danner Amerika desværre ikke nogen undtagelse.

Det ærede medlem hr. Bjørner talte om, at Amerika måske ville blive træt af at yde Marshallstøtte, hvis vi her i Danmark — og andre steder — blev stikkende i vor toldpolitik. Mon det ikke var ganske praktisk og ganske rimeligt, om det ærede medlem hr. Bjørner vendte sin tale også mod den toldpolitik, Amerika står midt i for tiden? Danmark står i øjeblikket i forhold til Amerika i den situation, at manovre i Amerika vil opretholde en høj toldsats på dansk smør en del af året. Det er udmærket, at Amerika siger til os, til Europa, at vi må indrette os sådan, at vi kan tilfredsstille vort dollarbehov ud i fremtiden til import af varer fra Amerika. Det er fuldkommen rigtigt, men det forekommer mig, at det forudsætter, at Amerika så ikke møder ved sine grænser med høje toldsatser, når vi kommer med vore produkter.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne først slå fast, at vi stiller os — og altid har stillet os — sympatisk overfor en modernisering af vore mejerier, og vi finder faktisk en sådan nødvendig. Vi har heller ikke noget at indvende imod, at staten yder støtte hertil. Noget andet er imidlertid, om det forslag, der her

er til behandling, rammer det rigtige. Det omfatter 50 pct. af de beløb, der stilles til rådighed for investering. Vi har den opfattelse, at disse investeringsbeløb burde være større, og at man burde lægge mere vægt på andre områder, først og fremmest på boligbyggeriet. Og når vi nu fra denne talerstol hører, hvorledes man fra landbrugs-kredse mener, at denne hjælp ikke er så hårdt tiltrængt, er det et spørgsmål, om vi alligevel ikke burde overveje at stille større beløb til rådighed for boligbyggeriet, fordi der netop er trang til flere boliger og først og fremmest trang til billigere boliger. Jeg afventer, og det gør mit parti naturligvis, videre diskussion og bevisførelse om denne sag.

Jeg vil om forslaget iøvrigt gerne sige, at hvis man venter sig, at denne sammenlægning og modernisering af mejerier virkelig skal betyde øget afsætning og dermed en forøgelse af beskæftigelsen, så tror jeg, man forregner sig. Man kan naturligvis ikke se bort fra, at en forbedret kvalitet af vore mejeriprodukter vil være en lettelse i handelen, og det vil naturligvis også være en fordel, at produkterne fremstilles til en billigere pris, men det må vist også erkendes, at det ikke altid er kvalitet og priser, der er afgørende for smørrets afsætning. Vi husker, hvilke besværligheder der var i 30'erne, og vi ved, at sådanne besværligheder kan og vil komme frem igen. Det har vi været klar over hele tiden. Derfor har vi vendt os mod, at man altfor ensidigt dirigerede vor handel mod England, der meget snart ville komme i den situation, at det ikke var i stand til at aftage de smørmængder, vi var interesseret i at afsætte. Vi har anbefalet, at man spredte vor eksport på så mange markeder som muligt for ikke at blive afhængig af en enkelt magt og specielt ikke af en stat, som er krisebefængt. Det er klart, at hvis vi havde spredt vor handel og specielt handlet med de østeuropæiske lande, der ikke er udsat for de kriser, den vestlige verden er, ville vi have større muligheder for at bevare en stabilitet fremefter.

Man skal som sagt efter vor opfattelse ikke regne med, at den foreslåede rationalisering vil betyde større salg af vore produkter. Man skal ikke regne med, at det betyder større salg af produkterne ude på